

Onderonsje

Gedichten Ruud van der Heijden

Illustraties: Jeanne van der Heijden

Voorwoord Onderonsje

Voor uw ligt het boekje getiteld "'ONDERONSJE", een boekje vol mijmeringen, door Ruud van der Heijden, bij vele inwoners van Best bekend, vanwege zijn vaste rubriek in *Groeiend Best*.

Onderonsje is geen benadering van gedichtjes, uitsluitend bedoeld voor het huislijk- en familielevens. Dit boekje is bestemd voor iedereen, misschien wat specifiek voor de Bestenaar; want veel is herkenbaar en zeker voor de "Besse mens".

Maar ook liefhebbers van cultuur zullen zeker genieten van deze overpeinzingen, verzameld in dit boekje.

Het is een boekje om bij de hand te houden, mee te nemen op reis, op het nachtkastje, of zo maar op tafel te leggen. Ruud blikt terug naar, voor veel mensen, herkenbare situaties. Dat is goed, want er is helaas geen hand die de tijd kan vasthouden. Die gaat voorbij: maar het zijn vooral de herinneringen, die blijven. Ruud weet dat vaak op treffende wijze weer te geven in zijn gedichten. Hij knipoogt echter ook naar de toekomst, immers, wie niet vooruit kijkt, blijft achter!

De titel van dit boekje, kun je op verschillende manieren uitleggen. Het betekent o.a. gezellig, informeel met elkaar kletsen, bij een bakje en een koekje. Ik zou zeggen: regel een gezellig onder onsje, geef bij de thee 'ns een lekker onderonsje en neem de tijd om te lezen, in dit boekje, getiteld "'ONDERONSJE"'.
.

Ria Buis

Wethouder Cultuur, Gemeente Best

Accordeon

Achter de wolken schijnt altijd de zon.
Heel vaak dan klinkt er 'n accordeon,
die met z'n liedje, z'n melodietje,
jou op zal monteren, zonder pardon.
Ooit zal de zon geen verstek laten gaan,
komt ze weer achter de wolken vandaan
en dan vergeet je, stukje bij beetje,
iedere snik, elke traan.

Advent

Tussen Sint en Kerstmis ligt,
de stille tijd: Advent,
donker zijn de dagen dan
en traag en indolent.

Troosteloze nachten,
veel te lang en veel te koud;
maar in huis, daar is het
best gezellig en vertrouwd.
Sint is, met de stille trom,
net Spanjewaarts gegaan,
of daar komt de Kerstman,
met z'n jinglebells, weer aan;
Maar na Sint z'n marsepein
en gevulde kerstkalkoen,
ligt nog de adventstijd,
waar maar weinig is te doen.

Altijd Kerstmis

De mooiste dagen, zeg ik maar,
zijn die van Kerstmis ieder jaar.
Met echte bomen, of haast echte
en wensen, veel en vaak oprechte.
`n Lichtpunt, in de wintertijd,
van sfeer en van gezelligheid.
Wat zouden wij er wel bij varen
als alle dagen Kerstmis waren.

Arm rijk

Als je had al wat je hebben wou
en niks meer om te wensen,
je wist niet wat je willen zou,
was je van alle mensen,
t allerergst beklagenswaard,
waar moet je nog voor leven?
Elk mens wil; want dat is z'n aard,
toch iets om naar te streven.

Aswoensdag

Het is weer Aswoensdag,
na vier dagen zwieren.

De lustige uren,
die vlogen voorbij.

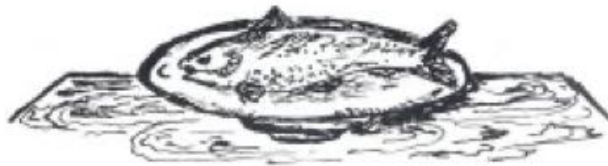
De koek die is op,
dr is niks meer te vieren
en iedereen loopt weer
gedwee in de rij.

't Duurt n klein jaartje
om te overlappen,

'n maandje of twaalf
en 't is weer carnaval

. Vandaag nog wat hoesten,
'n harinkje happen.

Wat ook wel wil helpen,
dat is Veronal.

Au

Oren heb ik om te horen,
ogen heb ik om te zien.
Neuzen zijn er om te ruiken,
om te snuiven bovendien.
En gelukkig kreeg ik handen
mee, van Onzelieveheer,
Maar wat moet ik nou met schenen,
die ik elke dag bezeer.

Bezit

Het is niet je bonus;
maar meer wat je bent.
Ook niet je contanten;
maar wel wat je kent.
Het is niet je brandkast;
maar veel meer je aard;
want is die wat wankel,
dan ben je niks waard.

Bobo

Al wie melkt, monteert of metselt,
schrobt of schoenen repareert,
bruggenwacht of boent of beitelst,
schaaft of schildert, spit, soldeert.

Al wie boort of bakt of borstelt,
bezemt, breit of broodjes smeert,
stukadoort of slijpt of spijkert,
wordt maar zelden gewaardeerd.

Maar degene die daar doelloos,
in 'n maatpak rond marcheert,
niet het allerallerminste,
of nog minder produceert,
iedereen die op zn weg komt,
drilt en dwingt en commandeert,
wordt veel meer dan al die vaklui,
als 'n held gerespecteerd.

Botten

De lente komt voorzichtig aan,
'n scheutje hier, 'n knopje daar,
wat ijle, groene sprieten.

De winter is tekeer gegaan,
met ijzel, sneeuw, 'n regenbui,
je kon er van genieten.

De zon die aarzelt nog wel wat;
want met de winter, weet ze goed,
daar valt niet mee te spotten.

Maar ik, ik ben de winter zat,
die strenge heer die 't altijd weer,
voorzien heeft op m'n botten.

Carnaval

De zotten die mogen het zeggen.
De narren die zijn nou de baas.
Je hoeft niemand uit te gaan leggen,
hoe dol dat je doet of hoe dwaas.
Geen mens die je nou mis zal prijzen,
al drijf je de waanzin ten top.
Er is echt geen plaats voor de wijzen.
De snuggeren halen 'n strop.

Dag

Ik weet: elke dag is er ene,
dat zijn er 'n hoop in 'n jaar
en ik ben juist een van diegene,
die mist er soms wel eens 'n paar.
een 's anderendaags of 'n gister,
'n morgen, al is het niet graag;
maar zeg nou eens eerlijk: wie mist er
op heel deze hoop 'n vandaag.

Dieet

Wie staat me bij met goede raad?

Noch biechten,
bidden of novenen,
of medicijnen brachten raad.

Wie meldt zich
weldra als degene,
die mij verlossen zal van t vet,
van chips
en chocoladerepen,
dat zich aan mij heeft vastgezet
en dat ik kreunend
mee moet slepen.

Ik heb al zoveel kruim verspild
en heb zelfs
psalmen zitten zingen,
mijzelf zo dolgraag dun gewild,
'k versmaadde alvast
de krakelingen.

'k Hoop zo dat iemand mij verstaat,
'k wil mijn teveel
aan buik bestrijden.

Ben tot 'n heleboel in staat;
maar een ding niet:
das hongerlijden.

Dierendag

Voor iedereen die dieren mag
en dat zijn toch de meesten,
is het weer heel gauw dierendag;
dus smullen voor de beesten.

'n Extra kluif, 'n extra aai
das wel het minimale,
waarop we poes of papegaai,
die dag kunnen onthalen.

Dikkemik

't Wordt winter m'n liefje;
maar niet in ons hart;
want daar zal de zon nooit verdwijnen.
't Wordt donker m'n liefje;
maar nooit wordt het zwart,
er zal altijd licht blijven schijnen.
Want help je elkander
door dun en door dik,
dan kan nooit n winter het winnen.
Je houdt van elkaar
en t blijft dikkemik,
zo hou je de zonneschijn binnen.

Dromen

In de wereld van mijn dromen,
vind je geen onenigheid.
Elk zal aan zijn trekken komen
en er is geen haat en nijd.

In het landschap van mijn dromen,
wordt de pracht tentoongespreid.
Fraaie bloemen, frisse bomen,
bloeiende bekoorlijkheid.

De relatie van mijn dromen,
wordt door sympathie geleid.
Er is door de bank genomen,
een en al genegenheid.

Je zal op de koffie komen,
bij zoveel naïviteit
want de wereld van mijn dromen,
is er geen van werkelijkheid.

Engelbewaarder

Als je als baby wordt geboren,
heb je 'n moeder bij de hand.
Je ligt niet totaal verloren,
in je kleine ledikant.
En 'n pa die met z'n zorgen,
zo jouw levensweg plaveit.
Elke avond, elke morgen,
weer je stapjes begeleidt.

Op je wandeling door het leven,
vind je 'r vast een, die je steunt.
Die als 't moet, 'n duw zal geven.
Waar je nu en dan op leunt.
Als om een of andere reden,
men je steunpunt ondermijnt,
regelt iemand wel jouw schreden
en die houd je overeind.

Evenwicht

Nog eventjes en dan begint er,
't koudste jaargetijde: Winter;
maar voor jet weet dan is het mei,
de winter is dan weer voorbij.
Dat blijft maar gaan en ook weer komen,
't is net zoiets als spoorwegbomen.
Zo gaan ze open, zo weer dicht,
het houdt de zaak in evenwicht.
Want als ze steeds hetzelfde stonden
en was er niets seizoensgebonden,
dan was, dat is wat ik bedoel,
het allemaal maar 'n dooie boel.

Ezel

'n Ouwe, grauwe ezel droeg Maria door het land.
Hij sjokte, dagen wekenlang, bij Jozef aan z'n hand.
Ze kwamen saam van Nazareth, op weg naar Betlehem.
Ze waren doodvermoeid, Maria zei met stille stem.
Ik hoop maar Jozef, dat je ginds 'n plekje voor ons kind.
Sint Jozef knikte, deed er nog n stapje bovenop.
Het ezeltje dat kreunde en het schudde met z'n kop.
Verlangde naar 'n handvol hooi en water bij de vleet
en had nog nooit gehoord van het verhaal van de profeet,
wat zei, dat er in Bethlehem 'n koning op zou staan,
die heel de wereld, radicaal, veranderen zou gaan.
De ezel was al blij, dat er geen plaats was in de stad,
zodat ie met al 't vreemde volk geen snars te maken
had. 'n Corpulente os werd, in de stal, z'n kameraad,
waarmee hij, na tweeduizend jaar, nog steeds te pronken
staat.

Gedeelde vreugd

'k Kreeg meer dan ik verdiende;
maar minder dan ik wou.
En alles wat ik inde,
dat deelde ik met jou.
M'n smart die was zodoende,
niet meer dan 't halve leed.
De vreugde die we vonden,
werd tweemaal hemelsbreed.

Geen tijd

Ook als straks je haar wat grijzer wordt en de vonkjes in je ogen doven. Als je maat 'n maatje groter wordt, blijf ik altijd in je jeugd geloven. Als er om je lieve zachte mond, zich wat diepe zorgenlijnen plooiën, weet ik dat ik jou de mooiste vond, daarom zullen we het heus wel rooien.

Generatiekloof

Het oudje rijdt te langzaam
en het grut dat rijdt te vlug.
Zo krijg je het gedonder in de glazen.
De een begint te schelden
en de ander zegt wat terug,
'n derde zal het vuurtje aan gaan blazen.
Dat heet al heel veel jaren,
de generatiekloof,
die is er sinds onheuglijke tijden;
maar kleuters worden knarren,
bijziende en stokdoof,
die dan ook dolgraag auto blijven rijden.

Getikt

Ik weet niet hoe het met me is,
wat ik teveel heb, wat ik mis.
Ik ben niet ziek en niet gezond,
heb me gestoten en geen wond.
Ik wil niks warms, maar ook geen fris,
nee 'k weet niet hoe het met me is.

Ik zweer bij zee en bij woestijn.
'k Hou van groot, maar ook van klein.
Ik waak veel, maar ik slaap ook graag.
Ik gok, terwijl 'k m'n geld niet waag.
Ik wou het liefst weer twintig zijn;
maar vind wat ouder ook best fijn.

Ik wil ontzettend graag op reis;
maar ik blijf thuis tot elke prijs.
Ik heb 'n hekel aan n hond,
toch rent er hier 'n meute rond.
Ik heb wat tegen alcohol;
maar 'k giet me elke avond vol.

Ik hou van vers en ingeblikt.
'k Ben overal, nergens voor geschikt.
Hou van gebrek en overdaad,
ging naar 'n arts, ten einde raad
Die heeft eens wijs naar mij geknikt,
zei: beste vent, je bent getikt!

Gewicht

Met mn tong tot op mn knieën
vecht ik met m'n calorieën

Met het zweet op m'n gezicht,
worstel ik met m'n gewicht.

Heel de zondag ga ik crossen
en ik banjer door de bossen,
tot ik hard naar huis toe hol,
voor 'n dikke Bossche bol.

Gif

De mollen, mieren, merels, mussen, muizen,
flaneren heel de zomer door mn tuin.
Ze pakken, pikken, peuteren, plukken, pluizen
en bakken het en massa nogal bruin.

Mn poters, peentjes, peulen, paardenbonen,
staan weken op de dagelijkse kaart,
van slakken, luizen die ons groen bewonen.
Die tuin van ons is wereldwijd vermaard.

'k Zie rupsen door m'n witte kolen wroeten,
in vele kleuren, maten, allerlei.

'k Weet goed dat ook die beestjes eten moeten;
maar waarom doen ze dat persé bij mij?

'k Moet eigenlijk als de donder uit aan 't roeien;
dan is het met die vreters gauw gedaan;
maar als ik dat gemene spul ga sproeien,
dan zie 'k mezelf ook naar de knoppen gaan.

Groen

Wat zul jij je kleinkinderen zeggen,
als ze vragen: waar is al dat groen?
Hoe moet jij dat grut uit gaan leggen,
dat ze t zonder natuur moeten doen.

Zeg jij hen hoe zij moeten leven,
zonder vogels en vlinders en wild?
omdat jij niks op hebt gegeven
en in feite heel veel hebt verspild.

Zul jij er voor uit durven komen,
dat jijzelf zo veel moois hebt verknoeid,
en dat men van gras slechts kan dromen,
daar er nergens n sprietje meer groeit?

Zie jij kans om 't ooit goed te praten,
dat wat jij het heelal hebt misdaan?
Hoop dan maar dat zij je niet haten,
of dat zij zijn gevluht naar de maan.

H2O

Meisje, ga maar niet naar buiten,
't is zo nat, het regent zo.
'k Weet dat 't jou niet veel kan schelen,
jij zegt: 't is slechts H2O.

Water heeft z'n goeie kanten,
lest je dorst, 't is fijn in bad;
maar met kouwe natte voeten,
heb je gauw 'n kou gevat.

En dan lig je daar te lijden,
als je steeds maar zieker wordt.
Dat zijn pas benauwde tijden;
want je komt O2 tekort.

Herinneringen

Je hebt als senior niet veel toekomst, verleden echter volop zat, dr is niet veel meer te beleven, 't meeste heb je wel gehad. Je hebt niet veel meer mee te maken en niet zo heel veel meer te goed. Maar dat, waar je op terug kunt vallen, geeft de burger toch wel moed.

Herman

Trof 'n dame die me paaide
en me door m'n haren streek,
liefdevol m'n wangen aaide,
daar ik op haar Herman leek.

Nou, ik kon het best waarderen,
dat zij me zo aardig vond,
tot ik Herman zag marcheren,
Herman was haar herdershond.

Hoop

Tripmadam en huttentut,
door de zomer uitgeput,
wachten op de winter.
Krotten, spurrie, bolderik
bezig aan hun laatste snik,
weten: straks begint er,
'n voor ons beroerde tijd,
waar de zwakke 't meeste lijdt,
hoop blijft echter gloren.
Ooit dan groeit er weer pompoen,
mansoor, juffertje in 't groen,
net als 't jaar tevoren.

Humor

Dat is met rijkdom niet te halen.
Je krijgt 't niet, voor geen miljoen.
Het is met geld niet te betalen
en ook geen kwestie van veel poen.
Het is voor centen niet te krijgen,
al heb je nog zo veel krediet.
Nee zoiets heb je van je eigen.
Je hebt 't of je hebt 't niet.

Influenza

Je handen koud, je voeten koud.
'n Zere nek, 'n kop van hout.
Je keel kurkdroog, 'n tranend oog.
'n Neus gelijk n regenboog.
Je voorhoofd heet en nat bezweet.
'n Toonbeeld van ondraaglijk leed.
Je longen vechten, in 't geniep.
Dan weet jet wel: je hebt weer griep.

Jeugd

De kinderen vlinderen vlug,
op stoepen van pleinen en straten.
Die hebben nog niks aan hun rug;
want dan zouden zij het wel laten.
De kinderen hebben het druk,
genieten hun jeugdige leven.
Ze doen alles op goed geluk,
het jong zijn dat duurt maar zo even.

Kerstconcert

Ja, ieder jaar dan klinkt rondom,
de rinkelbel, de bellentrom,
al meer dan twintig eeuwen lang.
klinkt overal het kerstgezing,
voor 'n kindje dat 'n koning werd,
is daar elk jaar het kerstconcert.

Kinderen

We werden als wolken, zo vluchtig en grijs,
door shade en schande, 'n tikkeltje wijs
Veel dromen en plannen zijn niet ingevuld;
maar t leven dat leerde ons geduld.

We zwoegden ons dagelijks brood bij elkaar.
n Dankbaar karwei; maar ook dikwijls loodzwaar.
Trotseerden de kou en genoten de zon,
zo vaak als maar enigszins kon.

We zaten vaak, avond aan avond, op wacht,
wat later soms wel eens tot diep in de nacht,
ons zorgen te maken om dochter of zoon,
voor hen was dat heel doodgewoon.

Het grut groeide groot, in 'n vloek en n zucht
en is op 'n morgen het huis uit gevlucht.
Ze gingen zelfstandig hun lot tegemoet,
zo hoort 't en zo is het goed.

De kinderschaar heeft zich zelfstandig verklaard
en woont op zichzelf, zonder ons, uiteraard.
Die wil ons nu niet al te veel om zich heen.
Tof, zeggen we, eindelijk alleen.

Kinds

Hij sjokte door de dagen,
omdat hij geen zon meer zag,
z'n notie ging vervagen,
't verschil van nacht en dag.
De wijze hoe hij lachte,
was van n kleuterkind.
Z'n simpele gedachte,
verwaaide in de wind.
Hij leefde in 'n nevel,
geheel emotioneel,
z'n praten werd geprevel,
hij was nooit blij of boos.
Z'n blik ging door je henen,
of doelloos heen en weer.
Hij stond op eigen benen;
maar wist het zelf niet meer.

Knopen

't Pastoorke vroeg wel honderdmaal:
Zeg koster, hoe gaan de zaken?
Die zei: ik vind op elke schaal,
meer knopen steeds als knaken.
En iedereen was de Pastoor,
met hart en ziel genegen.
Vol aandacht was z'n braaf gehoor
en niemand sprak hem tegen,
tot aan de dag dat hij hen vroeg,
om meer dan enkel knopen.
Toen vonden zij het wel genoeg
en zetten het op 'n lopen.

Koud

Ze had zonlicht in haar ogen,
in haar blik het paradijs;
maar ze had geen mededogen;
want haar hart was koud als ijs.
Met de zomer in haar blikken
en beloften in haar blouse,
liet ze me toch zomaar stikken
en nam afscheid met 'n smoes.

Krant

Voor m'n raam, in de seringen,
zitten merel, mus en mees,
luid te kwetteren en te zingen,
als ik er m'n krantje lees.

Maar door al die woordenstromen,
die de krant mij daag'lijks biedt,
word ik in beslag genomen
en hoor ik het koortje niet.

Krantenjongen

'd Eerste bloem is nog niet open,
koud gedoofd de laatste ster,
of, daar zie je hem al lopen,
elke morgen is ie er.

Lente, zomer, herfst en winter,
zonder keet of trammelant.
Zo bezorgt ie hier en ginter,
huis aan huis de ochtendkrant.

Krom

'n Bloeiende familie, daar gaat dit stukje om,
die zagen laatst iets lolligs en lachten zich toen krom,
zodat 'n kromme vader nu op 'n kromme fiets,
gaat werken elke morgen en 't krom zijn doet hem niets.

De jongste zoon die roffelt nu op 'n kromme trom.
Moe breit nu wollen sokken en die zijn ook al krom.
Pa kocht 'n kromme kater, die ving 'n kromme muis,
ze spelen nou tezamen daar in dat kromme huis.

De zeven kromme kinderen die lijken wel wat dom,
ze maken kromme sommen en redeneren krom;
maar met hun vieren, vijven komen ze vrolijk thuis,
gaan lachend door het leven, daar in hun kromme huis.

Nu zoekt de oudste dochter n kromme bruidegom.
't Mag absoluut geen rechte, zegt zij, dat staat zo stom.
De knappe, kromme moeder kookt op 'n krom fornuis.
Ze eten kromme bonen, daar in hun kromme huis.

Zo leven ze genoeglijk, ze vinden krom best fijn
en lachen zich nog krommer dan ze tot nog toe zijn.
Ze vieren kromme feesten en blijven altijd thuis;
want nergens is het beter dan in dat kromme huis.

En lacht u zich het schompes, bij 't horen van dit lied,
dan bent u ook gelukkig en kent ook geen verdriet.
U bent zeer te benijden; want krom zijn is geen kruis,
dus lach je maar de bulten en ga ook krom naar huis.

Lente

Waar pas de witte sneeuwman stond,
daar staan nu hyacinten.

En klokjes komen uit de grond,
in tere voorjaarstinten.

Waar pas de kille sneeuw nog lag,
begint het gras te kleuren
en het wordt groener dag na dag.

Ik ruik de boer z'n geuren.

De zon die wint aan kracht, beslist
zal er nu zomer komen
en de oprechte optimist,
gaat er alvast van dromen.

Levertraan

En kwam september er weer aan,
nam ma de fles met levertraan.
Zij goot - daar men dat nodig vond -
het vieze goedje, mond voor mond,
bij ons naar binnen, heel gemeen,
al klaagden we ook steen en been.
Want was de R weer in de maand,
dan werden we belevertraand.

Lieveheersbeestje

Zeven stippen ongeveer,
soms een minder, soms een meer:

t Onze lieveherenbeestje.

In de bonen is 't thuis,
smullend van de bonenluis,
bouwt 't daar haar feestje.

't Is van Onze Lieve Heer,
'n cadeautje min of meer.

D'r valt heel goed mee te huizen

't Is heel aardig om te zien
en 't verorbert bovendien,
zeker zeventuizend luizen.

Mens

Het mensje dat is drie in een.
De eerste dat is echt degeen.
De tweede is de schone schijn.
De derde wat ie graag zou zijn.

Milieu

Ik recycleer al m'n restanten
en scheid zoveel ik scheiden kan.
Er gaat geen plastic bij de kranten,
geen flessen naar de vuilnisman.
De groene bak is voor de blaren,
voor keuken- en voor tuinafval.
en voor de lompenhandelaren,
m'n kledingoverschot vooral.

Maar zie je op de televisie,
of bijna daag'lijks in de krant,
als grote klap voor je illusie,
de olieresten op het strand,
dan ga je plotseling begrijpen:
de grote jongens hebben lak,
aan smerigheid uit afvoerpijpen,
aan jou en aan je biobak.

Morgen

De toekomst vervangt het verleden;
verdringt het bij lange na niet.
We hebben te doen met het heden,
wat komt ligt nog ver int verschiet.
Want morgen dat blijft altijd morgen
en morgen is gister: vandaag.
De toekomst blijft altijd verborgen
en morgen dat blijft ver en vaag.

Nacht

Als de vogels slapen,
als de aarde rust
en de nachtwind heeft jou,
zacht in slaap gekust.

Als de bonte vlinder,
bei z'n vleugels vouwt
en zich aan het zilveren
maanlicht toevertrouwt.

Als de held're kleuren,
vluchten voor het grijs
en de nachtegaal zingt,
blij z'n eigen wijs.

Als de zwarte schemer,
bijna tastbaar is,
heb je 'n blind vertrouwen,
in de duisternis.

Als het helle zonlicht,
eindelijk vergrauwt,
jou het nachtelijk duister,
in z'n armen houdt.

Als de blanke berken,
met hun lispelend lied,
ons gezelschap houden,
wijkt het vaag verdriet.

Nergens beter

Vaak stond ik al te kijken,
naar de duiven op de Dam,
naar t monument en naar de westertoren.
Ik weet niet meer hoe vaak ik al
in 's Gravenhage kwam,
in Middelburg, Den Briel of in Stavoren.
Hoe graag ik er vertoefde
en ik denk heel dikwijls aan,
de goeie mensen die ik mocht ontmoeten,
toch blijft voor mij het land,
waar ooit m'n wiegje heeft gestaan,
de plek die ik het liefst toch zal begroeten.

Ik reisde heel de wereld rond,
op zoek naar het geluk;
maar heb het nergens anders kunnen vinden.
In Han vond ik de grotten
en ook die van Habakuk.
Geen ene plaats, die mij heeft kunnen binden.
De tempels van Athene zag ik,
sneeuw in Zwitserland.
de bruggen van Parijs, de Eiffel toren;
maar blijf toch steeds verlangen
naar de hei en naar het zand,
van 't Brabants land, waar ik ooit ben geboren.

Neuzen

De winter is opnieuw in 't land.
't Wordt glibberen weer en schuiven.
Er is geen kachel die niet brandt
en alle neuzen snuiven.

De winter brengt ons ieder jaar,
het ongemak van 't vriezen
Het is geen doen op het trottoir
en alle neuzen niezen.

De winter is precies de tijd,
om vroeg in bed te kruipen.
De kou die in je oren bijt
en alle neuzen druipen.

't Wordt mistig, donker, koud en nat.
Het weer gaat iezegrimmen.
Je hebt nu gauw n kou gevat
en alle neuzen glimmen.

En kom je bij de Eskimo's,
dan heb je niet veel keuze.
Men kust daar met de neus altoos,
dus alle neuzen neuzen.

Nevel

Nog voor het licht wordt ben ik wakker,
met heel veel moeite sta ik op.
Het eerste uur ben ik n stakker,
de nacht die zit nog in mijn kop.

Maar als de zon begint te schijnen,
de vogels zingen blij hun lied,
voel ik de nevelen verdwijnen
en ben ik weer 'n hele piet.

Nieuwjaar

We gaan na al die pepernoten,
na eendenbout en weihnachtsstol,
na zalm- en weet ik wat voor moten
en hele sloten alcohol,
na kerstkrans en gebakken schollen,
na speculaas en marsepein,
kalkoen, champagne, oliebollen,
weer aan t werk.... en aan de lijn.

Oost West

De winter komt nader,
de kou die gaat winnen.
Hij bijt in m'n botten,
dringt bij me naar binnen.

't Wordt vochtig en donker,
de zon legt het loodje.
Op straten en paden,
daar is het 'n zootje.

Zo'n Hollandse winter,
die is om te huilen.
't Is elders wel warmer;
maar ik wil toch niet ruilen.

Ouwe tijd

Ik prijs 'm hier: de ouwe tijd,
de armetierigheid ten spijt;
want arm dat waren we samen.
Haast niemand had 'n auto toen;
maar niemand hoefde duur te doen,
voor armoe zich te schamen.

Er was Goddank nog geen TV,
geen EEG of BTW;
maar ook geen vuile regen.
Vakantie duurde niet zo lang.
Je toerde met 'n slakkengang,
langs kalme, stille wegen.

Overleg

Kletsen is beter
dan knokken.

't Woord wint het vaak
van het zwaard.

Van babbelen komen
geen brokken,
van handgemeen wel,
uiteraard.

Paasei

Het kost beslist met Pasen,
De hennen en de hazen,
die zorgen voor volop.
Men werkt alvast int voren,
genoeg voor alleman.
Geen eitje gaat verloren,
men legt zoveel als kan.
De ene neemt er negen,
zegt: Een ei is geen ei.
De ander daarentegen,
is met n half al blij.
'n Eierloze Pasen,
dan krijg je volgens mij:
gedonder in de glazen,
'n eitje hoort er bij.

Park

Ik droomde 'n park plompverloren,
zo stil, op 'n morgen in mei,
dat je 't ritselen der blaadjes kon horen
en daar op n bank: ik en jij.
We durfden maar amper te praten;
want niets wat je zei was terecht.
We luisterden dus en vergaten.
meteen wat door ons was gezegd.

Ik droomde dat park een dag later,
met vier of vijf vlegels er in,
die gooiden hun troep in het water
en deden nog meer zonder zin.
Hun sloopwoede was niet te stillen,
de rust was in een klap verstoord.
Al hadden we daar zitten gillen,
dan nog had geen mens ons gehoord.

Recyclen

Dat recyclen vind ik prachtig,
flessen daar en kranten hier;
maar hoe krijg ik allemachtig,
al die inkt van het papier.
Huisvuil scheiden is opmerkelijk,
met twee bakken op de stoep;
want het is best wel bewerkelijk:
een voor luiers, een voor poep.

Regen

Vakantie vind ik zo'n gedoe.
Dat steeds maar weer wat nieuws ontdekken.
Vooral dat reizen en dat trekken,
maakt mij zo potverdikkies moe.

De hele bubs toert onderhand,
je kunt je kont haast nergens keren.
't Is passen, meten, manoeuvreren
en ook 't plezier is navenant.

Dat hopsasa van hot naar haar,
daar heb ik het nooit mee getroffen.
Ik mis m'n bedstee en m'n sloffen,
geef mij dan toch de regen maar.

Rollater

De tijd neemt je goed onderhanden.
Het zwart wordt zo, langzaam aan, grijs.
Het gaat achteruit met de tanden.
De jaren die eisen hun prijs.

De tijd neemt je aardig te grazen.
Het zien is niet wat het moet zijn.
En lenzen zijn nodig, of glazen.
De letters zijn anders zo klein.

De jaren beginnen te tellen.
Het loopwerk is niet zo het was.
Je voelt dat je knoken gaan kwellen.
Je geeft nog maar zelden plankgas.

Maar jij bent n heel stuk parater,
met stok en met bril en toupet,
met hoorapparaat en rollater,
dan doe je weer mee, tot en met.

Saus

'n Pief die na de penopauze, verzot op kokkerellen was,
verzon de smakelijkste sauzen, in magnetron en op het gas.
Bij Brussels lof ging mayonaise, bij hete bliksem iets pikants,
bij kersenvlaai n saus in fraise en bij poularde deed hij iets Frans.
n Rode saus ging bij de rapen en tricolore bij croissant.
Er kwam in zijn familiewapen, 'n sauskom met 'n gouden rand.
Hij deed lawaaisaus bij sjalotten en bij paleisbanket iets blauws
en op de lange duur tenslotte, deed hij zelfs sausjes bij de saus.

Slecht nieuws

Is 't nuttig, of leuk, of is 't interessant,
dan lees je 't haast nooit in de krant,
Iets fijns, of iets moois, dat je zeggen kan: hé,
dat zie je niet op de TV.
Maar voetbalvandalen en tuig uit de kroeg,
die zie je veel meer dan genoeg.
De leukere dingen, die zie je nooit, want
dat haalt nooit de buis of de krant.

Sprookje

Doornroosje vond ik in mijn droom,
verplicht als onvervalste prins,
om haar te wekken met n kus,
bewoog me naar het meisje dus;
maar 'n ekster gilde onverwacht:
kom gauw, er wordt 'n vrouw verkracht.
Het rotbeest was goed luid gebekt,
zijn schreeuwen had meteen effect.
D'r ging nog geen kwartier mee heen,
of heel de buurt was op de been.
De koster en de kapelaan,
die kwamen er als eersten aan.
Politie was er in n mum van tijd
en vroeg: wie heeft dit kind verleid?
'k Ontliep al was het nipt, m'n straf,
'n bof, de wekker die liep af.

Stoom

Vergeet 'n tel de zure regen
en tob niet over CO₂,
de daag'lijks volgepropte wegen,
of om 'n zwaar bevuilde zee.
Denk even niet aan groeihormonen,
de flinterdunne ozonlaag,
genetisch goochelen en klonen,
de irritante rupsenplaag.

Maar let 'ns op het groen der bomen,
de zwaluwen daar in de lucht,
de wolk als uit het niets gekomen,
het musjes eerste oefenvlucht.
Laat je eens door n bij verbazen,
ontdek het wonder der natuur,
zo kun jij lekker stoom afblazen
en ben je nooit meer overstuur.

't Kleine

Met jou wil ik samen,
'n huis met twee ramen,
'n deur met 'n stoepje er voor.
'n Tuin met veel bloemen,
Die 'k allemaal kan noemen,
waar 'k altijd n merellied hoor.
Andijvie en dille
en sla zou ik willen,
geen goud en geen handenvol geld.
Geluk als het mijne,
dat zit in het kleine
en niet in het grote geweld.

T.V.

Banieren van hier
en dan naar ginter,
zwalken van het kastje
naar de muur,
zwerfen in de zomer
en de winter,
dolen door de
grimmigste natuur.

Dwalen over
pas ontdekte steppen,
in 'n wereld
mijlen hier vandaan.

Je kunt zelfs nog,
als je maar blijft zappen,
zittend
naar de filistijnen gaan.

Tennissen

'k Was al jaren aan het tennissen
en ik raakte nooit 'n bal.

Al m'n vrienden en m'n kennissen
riepen: dat raakt kant noch wal.

Zoals jij staat te serveren,
onbesuisd en enthousiast,
zweeft de bal naar hoger sferen,
lijkt jouw spel 'n flipperkast.

't Kan me nu gestolen worden.

Tennis dat is van de baan.

'k Hou me maar bij ganzenborden,
dan ben ik niet te verslaan.

Tevreden

Net kwam ik iemand tegen,
Hij voelde, zonder reden,
zich heel erg in z'n sas.
Het was 'n blije prater,
dat vond men abnormaal,
dus van 'n psychiater,
moest hij naar 't hospitaal.
Daar vroeg men naar de reden,
van zijn gemoedelijkheid.
Hij sprak: ik was tevreden;
maar nou krijg ik wel spijt.

Tevreë

Hij heeft 'n pensioentje,
zowat 'n miljoentje,
'n huisje aan zee
en nog niet tevreë
Z'n kast vol met pakken,
'n flat vol gemakken,
in Heiligerlee
en nog niet tevreë
'n Vrouw om te stelen,
'n poes om te strelen,
Dalmatiër, zelfs twee
en nog niet tevreë
Z'n jas aangemeten,
voldoende te vreten,
toch nooit diarree
en nog niet tevreë
Geen reden tot klagen
en toch blijft-ie vragen
zo'n stuk verdriet, nee
die is nooit tevreë

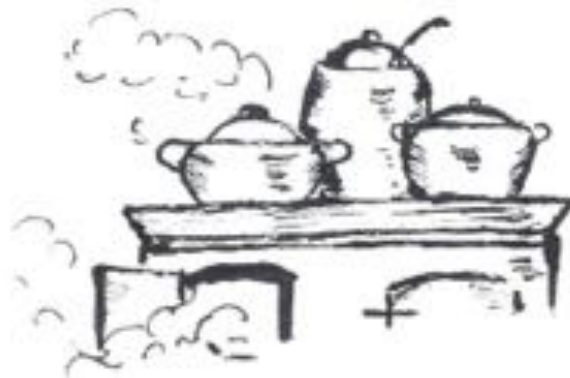
Thuis

Als de bladeren gaan vallen,
in de tuin en rond het huis,
kruipen wij weer, met z'n allen,
rond het ronkende fornuis.

Als de bladeren gaan vallen
en het hoesten wordt 'n kruis,
zoeken wij weer, men z'n allen,
onze troost bij aspro-bruis.

Als de bladeren gaan vallen,
met haast onhoorbaar geruis,
laat men zich de dag vergallen,
door de weerman op de buis.

Die zegt: als de bladeren vallen,
valt er regen, sneeuw inclus.
Dus we blijven met z'n allen,
heel de winter lekker thuis.

Tijd

Wat gaat dat gauw
van nul tot nou,
de jaren zijn gevlogen.
't Gaat op n draf,
van wieg tot graf,
tijd kent geen mededogen.
Het is voorbij,
voor jou en mij,
voordat je 't kunt beseffen.
Het lijkt heel wat;
maar je merkt dat,
't is allemaal maar effen.

Tijd

Wat gaat dat gauw
van nul tot nou,
de jaren zijn gevlogen.
't Gaat op n draf,
van wieg tot graf,
tijd kent geen mededogen.
Het is voorbij,
voor jou en mij,
voordat je 't kunt beseffen.
Het lijkt heel wat;
maar je merkt dat,
't is allemaal maar effen.

Troost

Als je wat scheel bent, of krom, met 'n bult,
of je hebt haar, wat je niet krijgt gekruld,
zit vol met wratten, van onder tot boven,
je beide oren die zitten vol kloven.

Je hebt n neus die is purper en blauw,
is er tenslotte één troost toch voor jou:

al is je kop identiek aan 'n ei,
toch zijn er altijd affreuzer dan jij.

Utopie

'k Had dromen, geloof me, dozijnen.
Als knaap fantaseerde ik graag,
van water, van wolken, woestijnen
en alles wat ver was en vaag.
Ik zou met n straaljager vliegen,
veel sneller nog dan het geluid;
maar d'r kwam, of ik zou moeten liegen,
van deze droom niet zo veel uit.
Ik zou in het oerwoud gaan jagen,
op alles wat er maar bewoog;
maar ik durf me zo ver niet te wagen,
dus het was weer n droom die vervloog.
Ik wou naar ontwikkelingslanden,
als specialist windenergie;
maar ik zat met twee linkerhanden;
dus daar ging dan droom nummer drie.
Ik zou wereldvoetbal gaan spelen,
bij minstens toch AC Milaan;
maar thans kan ik U mededelen,
dat ook deze droom is vergaan.
Ik hoed nog 'n paar van m'n dromen
en ben ze niet allemaal kwijt.
D'r zijn er niet veel uitgekomen;
maar ik heb nog heel even de tijd.

Vaderdag

Voor pa is het vandaag weer boffen.
De hele dag is hij de pief.
'n Slaapmuts krijgt-ie, slips en sloffen,
'n vlinderdas en visgerief.
Zn kroost zal hem volop verwennen,
hij hoeft geen ene fluit te doen.
Hun zorg die zal geen grenzen kennen,
voor hen is hij de kampioen.
En als ie 's avonds om te slapen,
zich moe-verwend te rusten legt,
denkt ie tevreden: och, die apen,
ze menen het nog niet zo slecht.

Veertig dagen

Beetje vieren, beetje vasten,
beetje kerk, 'n beetje kroeg.
Beetje lusten, beetje lasten,
niet te veel; maar net genoeg.
Beetje buigen, beetje bidden,
beetje Sultan, beetje slaaf.
Zo hou ik de kerk in 't midden
en blijf toch 'n beetje braaf.

Winter

Het kan zo hard niet waaien,
zo nat niet zijn of kil,
eens zal de wind gaan draaien
en dan wordt het weer stil.
Het kan zo streng niet vriezen,
of sneeuwen tussenbei,
ooit zal de vorst verliezen
en dan is 't zo weer mei.

Wintertuin

De bomen blak, de blaren bruin,
geen groen of rood, of andere kleuren.
Geen aanblik die je op zal beuren,
biedt, in de winter, onze tuin.

Geen bol of knol die zich laat zien,
geen enkel sprietje komt naar boven.
Wie durft nog ergens in geloven.
De drieste optimist misschien?

De zitkuil nat, de tegels vuil,
de borders zonder enig leven.
Het grasveld heeft het ook begeven.
Wat groeit en bloeit dat houdt zich schuil.

Maar bij de eerste zonnestraal,
gaat alles in de tuin zich roeren,
vaart de natuur op volle toeren.
Het jaarlijkse vervolgverhaal.

Wolken

Het wondere van wolken,
die boven in de lucht,
zacht zweven, wild kolken,
daar in hun ijle vlucht,
zijn niet hun frêle vormen,
hun wisselende kleur;
maar veel meer hun bij stormen,
veranderlijk humeur.

zee

Ja, we kunnen weer zo naar de zee,
naar de rollende,
dollende golven.

Heel de reutemeteut die gaat mee
en de auto wordt
bijna bedolven,
door jassen, door tassen, vol eten en drank,
met pillen en brillen
op de hoedenplank.

Ja, je brandt en je bruint heel tevree,
in het zind'rende zand
bij de zee.

Zie ginds

Ik hoor 'n schimmel hinniken,
er is wat aan de hand.
Daar staat 'n Piet te grinniken,
de Sint is weer geland.

't Grut is niet te houwen
en zingt al wat het kan.
De ogen vol vertrouwen,
op de Goedheiligman.

Als je zo kunt geloven,
ja zonder pardon,
dan gaat daar toch niks boven,
ik wou dat ik 't kon.

Ziel

'n Wereld zonder wielen,
die draaide niet zo goed.
'n Wereld zonder wielen,
dan moest je vaak te voet.
'n Wereld vol ellende,
was 'n wereld zonder wiel.
Maar 'n ramp, 'n ongekende,
was 'n wereld zonder ziel.

Zon

Als 'n dichter naar ideeën
als 'n hommelmel naar de bloem.
Als 'n loopneus naar n zakdoek,
'n politicus naar roem.
Als 'n mus naar paardenvijgen
en als motten naar de vlam.
De Sahara naar de regen,
of 'n zuipschuit naar Schiedam.
Als 'n Belse knol naar haver,
Oma naar 'n schommelstoel.
Als 'n koster naar z'n kaarsen,
als 'n kikker naar z'n poel.
Als 'n schilder naar z'n ezel
en als Godfried naar bouillon.
Als 'n Adam naar z'n Eva,
zo verlang ik naar de zon.

zwarte kip

De zwarte kip bekeek haar ei
en kakelde: is dat van mij?
De boer die sprak: wat dacht je dan,
kom hier, ik sla het in de pan.
De kip zei: als je het maar laat,
mijn ei wordt later advocaat.

